

EBA/GL/2016/07

18/01/2017

Usmernenia

o uplatňovaní vymedzenia zlyhania
podľa článku 178 nariadenia (EÚ)
č. 575/2013

1. Povinnosti týkajúce sa dodržiavania súladu (compliance) s predpismi a ohlasovacia povinnosť

Štatút týchto usmernení

1. Tento dokument obsahuje usmernenia vydané podľa článku 16 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010¹. Podľa článku 16 ods. 3 nariadenia č. 1093/2010 príslušné orgány a finančné inštitúcie vynaložia všetko úsilie na dodržanie týchto usmernení a odporúčaní.
2. Tieto usmernenia zahŕňajú názor EBA na príslušné postupy dohľadu v rámci Európskeho systému finančného dohľadu alebo na spôsob uplatňovania právnych predpisov Únie v konkrétnej oblasti. Príslušné orgány, ako sú vymedzené v článku 4 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010, na ktoré sa tieto usmernenia vzťahujú, ich majú dodržiavať tak, že ich začlenia do svojich postupov dohľadu podľa potreby (napr. zmenou svojho právneho rámca alebo postupov dohľadu), a to aj v prípade, keď sú tieto usmernenia zamerané prevažne na banky.

Požiadavky na vykazovanie

3. Podľa článku 16 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 musia príslušné orgány oznámiť EBA, či tieto usmernenia dodržiavajú alebo majú v úmysle dodržať, alebo musia uviesť dôvody ich nedodržania do 20.03.2017. Ak do tohto dátumu nebude doručené žiadne oznámenie, EBA sa bude domnievať, že ich príslušné orgány nedodržiavajú. Oznámenia sa majú zaslať prostredníctvom formulára dostupného na adrese compliance@eba.europa.eu spolu s označením „EBA/GL/2016/07“. Tieto oznámenia majú príslušnému orgánu predkladať osoby, ktoré sú oprávnené podávať správy o dodržaní v mene svojich príslušných orgánov. Akúkoľvek zmenu stavu dodržiavania ustanovení treba takisto oznámiť EBA.
4. Oznámenia budú uverejnené na webovej stránke EBA v súlade s článkom 16 ods. 3.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/78/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010. s. 12).

2. Predmet úpravy, rozsah pôsobnosti a vymedzenie pojmov

Predmet úpravy

5. V týchto usmerneniach sa spresňujú požiadavky na uplatňovanie článku 178 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 o vymedzení zlyhania v súlade s mandátom priznaným EBA v článku 178 ods. 7 uvedeného nariadenia.

Rozsah pôsobnosti

6. Tieto usmernenia sa uplatňujú v súvislosti s oboma týmito prístupmi:
 - (a) prístupom interných ratingov (IRB prístup) v súlade s časťou tri hlavou II kapitolou 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013,
 - (b) štandardizovaným prístupom pre kreditné riziko v zmysle odkazu na článok 178 v článku 127 nariadenia (EÚ) č. 575/2013.
7. Inštitúcie, ktoré získali povolenie na používanie IRB prístupu, sú povinné uplatňovať požiadavky stanovené v týchto usmerneniach pre IRB prístup na všetky expozície. Ak bolo uvedeným inštitúciám vopred udelené povolenie na trvalé používanie štandardizovaného prístupu v súlade s článkom 150 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 alebo povolenie na postupnú implementáciu IRB prístupu v súlade s článkom 148 uvedeného nariadenia, môžu uplatňovať požiadavky stanovené v týchto usmerneniach pre štandardizovaný prístup pre príslušné expozície, na ktoré sa vzťahuje trvalé čiastočné používanie štandardizovaného prístupu, alebo ktoré sú zahrnuté do plánu postupnej implementácie.

Adresáti

8. Tieto usmernenia sú určené príslušným orgánom vymedzeným v článku 4 ods. 2 písm. i) nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 a finančným inštitúciám vymedzeným v článku 4 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010.

Vymedzenie pojmov

9. Pokiaľ nie je uvedené inak, pojmy používané a vymedzené v týchto usmerneniach majú rovnaký význam ako v nariadení (EÚ) č. 575/2013 a smernici (EÚ) 2013/36.

3. Vykonávanie

Dátum uplatnenia

10. Tieto usmernenia sa uplatňujú od 1. januára 2021, inštitúcie sú preto povinné začleniť požiadavky týchto usmernení do svojich interných postupov a IT systémov v uvedenej lehote, ale príslušné orgány môžu urýchliť časový harmonogram tohto prechodu podľa svojho uváženia.

Prvé uplatnenie usmernení IRB inštitúciami

11. Na účel uplatňovania týchto usmernení po prvý raz sú inštitúcie, ktoré používajú IRB prístup, povinné posúdiť, a v prípade potreby zodpovedajúcim spôsobom prispôbiť, svoje ratingové systémy tak, aby odhady parametrov rizika zohľadňovali nové vymedzenie zlyhania podľa týchto usmernení v súlade s týmito bodmi:
 - (a) ak je to možné, prispôbiť historické údaje na základe nového vymedzenia zlyhania podľa týchto usmernení, a to najmä v dôsledku prahov významnosti pre kreditné záväzky po termíne splatnosti podľa článku 178 ods. 2 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 575/2013,
 - (b) posúdiť významnosť vplyvu nového vymedzenia zlyhania na všetky parametre rizika a požiadavky na vlastné zdroje podľa týchto usmernení a v porovnaní s predchádzajúcim vymedzením po príslušných úpravách historických údajov, ak je to vhodné,
 - (c) zahrnúť dodatočnú mieru konzervativizmu do svojich ratingových systémov s cieľom zohľadniť možné skreslenia odhadov rizika vyplývajúce z nejednotného vymedzenia zlyhania v historických údajoch používaných na účely modelovania.
12. Zmeny uvedené v odseku 11, ktoré sa vzťahujú na ratingové systémy v dôsledku uplatňovania týchto usmernení, musia byť overené funkciou internej validácie a klasifikované podľa delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 529/2014 a v závislosti od tejto klasifikácie musia byť oznámené relevantnému príslušnému orgánu alebo byť schválené relevantným príslušným orgánom.
13. Inštitúcie, ktoré používajú IRB prístup a ktoré potrebujú získať vopred udelené povolenie od príslušných orgánov v súlade s článkom 143 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a delegovaným nariadením Komisie (EÚ) č. 529/2014² na účel zapracovania týchto usmernení v lehote

² Ú. v. EÚ L 148, 20.5.2014, s. 36.

uvedenej v odseku 10, sú povinné dohodnúť sa so svojimi príslušnými orgánmi na konečnom termíne na predloženie žiadosti o schválenie zmien vo vymedzení zlyhania.

14. Potom, čo IRB inštitúcie začnú zbierať údaje podľa nového vymedzenia zlyhania podľa týchto usmernení, sú tieto inštitúcie povinné počas svojho pravidelného preskúmania odhadov rizika uvedeného v článku 179 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 rozšíriť alebo v prípade opodstatnenia posunúť časový interval historických údajov používaných na kvantifikáciu rizika tak, aby zahŕňal nové údaje. Do dosiahnutia primeraného časového obdobia s homogénnym vymedzením zlyhania sú tieto IRB inštitúcie povinné počas svojich pravidelných preskúmaní odhadov parametrov rizika posudzovať primeranosť úrovne miery konzervativizmu uvedenej v písmene b) odseku 11.

Zrušenie

15. S účinnosťou od 1. januára 2021 sa zrušujú oddiely 3.3.2.1. a 3.4.4. usmernení CEBS o implementácii, validácii a hodnotení pokročilého prístupu merania (AMA) a prístupu interných ratingov (IRB) (GL 10), ktoré boli uverejnené 4. apríla 2006.

4. Kritérium termínu po splatnosti v identifikácii zlyhania

Počítanie dní po dni splatnosti

16. Na účely uplatňovania článku 178 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 by inštitúcie mali uznať akúkoľvek sumu istiny, úroku alebo poplatku, ktorá nebola uhradená k dátumu svojej splatnosti, ako kreditný záväzok po termíne splatnosti. V prípade úprav harmonogramu kreditných záväzkov, ako je uvedené v článku 178 ods. 2 písm. e) nariadenia (EÚ) č. 575/2013, by sa v politikách inštitúcie malo objasniť, že počítanie dní po dni splatnosti by malo byť založené na upravenom splátkovom kalendári.
17. Ak kreditné opatrenie výslovne povoľuje dlžníkovi za určitých podmienok meniť harmonogram, pozastaviť alebo odložiť platby a dlžník koná v súlade s právami udelenými v zmluve, zmenené, pozastavené alebo odložené splátky by sa nemali považovať za splátky po termíne splatnosti, ale počítane dní po dni splatnosti by malo byť založené na novom harmonograme po jeho stanovení. Ak však dlžník zmení harmonogram, pozastaví alebo odloží platby, inštitúcia by mala analyzovať dôvody tejto zmeny a posúdiť možné náznaky pravdepodobnosti neplatenia v súlade s článkom 178 ods. 1 a 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a oddielom 5 týchto usmernení.
18. Ak je splatenie záväzku odložené z dôvodu zákonného umožnenia tejto možnosti alebo iných zákonných obmedzení, počítanie dní po dni splatnosti by sa počas tohto obdobia malo takisto

odložiť. V týchto situáciách by však inštitúcie aj tak mali analyzovať, ak je to možné, dôvody uplatnenia možnosti tohto pozastavenia a mali by posúdiť možné náznaky pravdepodobnosti neplatenia v súlade s článkom 178 ods. 1 a 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a oddielom 5 týchto usmernení.

19. Ak je splatenie záväzku predmetom sporu dlžníka a inštitúcie, počítanie dní po dni splatnosti sa môže pozastaviť do vyriešenia sporu, ak je splnená aspoň jedna z týchto podmienok:
 - (a) spor dlžníka a inštitúcie o existencii alebo sume kreditného záväzku bol podaný na súd alebo do iného formálneho konania vykonávaného špecializovaným externým orgánom, ktorého výsledkom je záväzné rozhodnutie v súlade s príslušným právnym rámcom v príslušnej jurisdikcii,
 - (b) v osobitnom prípade lízingu bola inštitúcii adresovaná formálna sťažnosť o predmete zmluvy a vec sťažnosti bola potvrdená nezávislým interným auditom, internou validáciou alebo iným porovnateľným nezávislým útvarom auditu.
20. Ak sa zmení dlžník z dôvodu, ako je zlúčenie alebo nadobudnutie dlžníka, alebo inou podobnou transakciou, počítanie dní po dni splatnosti by sa malo začať od okamihu, keď sa iná osoba alebo subjekt stanú povinnými splatiť záväzok. Zmena mena dlžníka však nemá vplyv na počítanie dní po dni splatnosti.
21. Výpočet súčtu všetkých súm po termíne splatnosti, ktoré sa týkajú akéhokoľvek kreditného záväzku dlžníka voči inštitúcii, materskej spoločnosti alebo akejkoľvek z jej dcérskych spoločností tohto dlžníka, a ktoré sú inštitúcie povinné počítať na účel porovnania s prahom významnosti stanoveným príslušným orgánom v súlade s článkom 178 ods. 2 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 575/2013, by sa mal vykonávať s frekvenciou umožňujúcou včasnú identifikáciu zlyhania. Inštitúcie sú povinné zabezpečiť, aby boli informácie o dňoch po dni splatnosti a o zlyhaní aktuálne vždy, keď sa používajú na rozhodovanie, riadenie interných rizík, interné alebo externé podávanie správ a v procesoch výpočtu požiadaviek na vlastné zdroje. V prípade, že inštitúcie počítajú dni po dni splatnosti menej často než denne, sú povinné zabezpečiť, aby bol deň zlyhania určený ako dátum skutočného naplnenia kritéria termínu po splatnosti.
22. Klasifikácia dlžníka do stavu zlyhania by nemala podliehať ďalšiemu odbornému posúdeniu. Keď dlžník splní kritérium termínu po splatnosti, všetky expozície voči tomuto dlžníkovi sa považujú za expozície v stave zlyhania, pokiaľ nie je splnená jedna z týchto podmienok:
 - (a) expozície sú prípustné ako retailové expozície a inštitúcia uplatňuje vymedzenie zlyhania na úrovni individuálnych kreditných facilit,
 - (b) usúdilo sa, že došlo k tzv. stavu technicky po termíne splatnosti v súlade s odsekom 23.

Stav technicky po termíne splatnosti

23. Len v nasledujúcich prípadoch sa môže usúdiť, že došlo k stavu technicky po termíne splatnosti:

- (a) ak inštitúcia určí, že stav zlyhania bol výsledkom chyby údajov alebo systému inštitúcie vrátane manuálnych chýb štandardizovaných procesov, nie však nesprávnych kreditných rozhodnutí,
- (b) ak inštitúcia zistí, že stav zlyhania bol výsledkom nevykonania, chybného alebo neskorého vykonania platobnej transakcie zadanej dlžníkom, alebo ak existujú dôkazy, že platba bola neúspešná z dôvodu zlyhania platobného systému,
- (c) ak z dôvodu povahy transakcie dochádza k časovému posunu medzi prijatím platby inštitúciou a pripísaním platby na príslušný účet, takže platba bola vykonaná pred 90 dňami a pripísanie na účet klienta sa uskutočnilo po 90 dňoch po termíne splatnosti,
- (d) v osobitnom prípade faktoringových opatrení, v prípade ktorých sú odkúpené pohľadávky vykázané v súvahe inštitúcie a prah významnosti stanovený príslušným orgánom v súlade s článkom 178 ods. 2 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 je prekročený, ale žiadna z pohľadávok voči dlžníkovi nie je viac ako 30 dní po termíne splatnosti.

24. Stavy technicky po termíne splatnosti by sa nemali považovať za zlyhania v súlade s článkom 178 nariadenia (EÚ) č. 575/2013. Všetky zistené chyby, ktoré vedú k stavu technicky po termíne splatnosti, by mali inštitúcie napraviť v čo najkratšom časovom rámci.

V prípade inštitúcií, ktoré používajú IRB prístup, by mali byť stavy technicky po termíne splatnosti odstránené z referenčných dátových súborov expozícií v stave zlyhania na účel odhadu parametrov rizika.

Expozície voči ústrednej štátnej správe, miestnym orgánom a subjektom verejného sektora

25. Inštitúcie môžu uplatňovať osobitné zaobchádzanie s expozíciami voči ústrednej štátnej správe, miestnym orgánom a subjektom verejného sektora, ak sú splnené všetky tieto podmienky:

- (a) zmluva súvisí s dodávkou tovaru alebo poskytovaním služieb, v prípade ktorých si administratívne konania vyžadujú určité kontroly súvisiace s plnením zmluvy predtým, ako sa môže uskutočniť platba. Platí to najmä v prípade faktoringových expozícií alebo podobných typov opatrení, ale nevzťahuje sa to na nástroje, napríklad dlhopisy,

- (b) okrem oneskorenia platby sa na ne nevzťahujú žiadne iné náznaky pravdepodobnosti neplatenia, ktoré sú stanovené v súlade s článkom 178 ods. 1 písm. a) a článkom 178 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a týmito usmerneniami, finančná situácia dlžníka je dobrá a neexistujú odôvodnené obavy, že by záväzok nemusel byť splatený v celom rozsahu vrátane akéhokoľvek úroku z omeškania, ak je to vhodné,
- (c) záväzok nie je po termíne splatnosti dlhšie ako 180 dní.

26. Inštitúcie, ktoré sa rozhodnú uplatňovať osobitné zaobchádzanie uvedené v odseku 25, sú povinné uplatňovať všetky nasledujúce body:

- (a) tieto expozície by sa nemali zahŕňať do výpočtu prahu významnosti pre iné expozície voči tomuto dlžníkovi,
- (b) nemajú sa považovať za zlyhania v zmysle článku 178 nariadenia (EÚ) č. 575/2013,
- (c) mali by byť jasne zaznamenané ako expozície, na ktoré sa vzťahuje osobitné zaobchádzanie.

Osobitné ustanovenia vzťahujúce sa na faktoring a odkúpené pohľadávky

27. Ak existujú faktoringové opatrenia, v prípade ktorých nie sú postúpené pohľadávky vykázané v súvahe faktora a faktor je zaviazaný priamo klientovi až do určitého dohodnutého percenta, počítanie dní po termíne splatnosti by sa malo začať, keď je faktoringový účet v debete, t. j. odkedy preddavky uhradené za pohľadávky presiahli percento dohodnuté medzi faktorom a klientom. Na účel určenia položiek klienta faktora, ktoré sú po termíne splatnosti, sú inštitúcie povinné uplatniť oba tieto body:

- (a) porovnať súčet sumy faktoringového účtu, ktorý je v debete, a všetkých ostatných záväzkov klienta po termíne splatnosti, ktoré sú vykázané v súvahe faktora, s absolútnou zložkou prahu významnosti stanoveného príslušným orgánom v súlade s článkom 178 ods. 2 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 575/2013,
- (b) porovnať vzťah medzi súčtom opísaným v písmene a) a celkovou sumou súčasnej hodnoty faktoringového účtu, t. j. hodnotou preddavkov uhradených za pohľadávky a všetkých ostatných súvahových expozícií týkajúcich sa kreditných záväzkov klienta s pomernou zložkou prahu významnosti stanoveného príslušným orgánom v súlade s článkom 178 ods. 2 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 575/2013.

28. V prípade faktoringových opatrení, v prípade ktorých sú odkúpené pohľadávky vykázané v súvahe faktora a faktor má expozície voči dlžníkom klienta, by sa počítanie dní po termíne splatnosti malo začať vtedy, keď sa platba jednej pohľadávky stane splatnou. V tejto situácii sa môže v prípade inštitúcií, ktoré používajú IRB prístup, v zmysle skutočnosti, že postúpené

pohľadávky sú odkúpené pohľadávky, ak spĺňajú požiadavky článku 154 ods. 5 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 alebo v prípade odkúpených podnikových pohľadávok článku 153 ods. 6 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, uplatňovať definícia zlyhania ako v prípade retailových expozícií v súlade s oddielom 9 týchto usmernení.

29. Ak inštitúcia uznáva udalosti súvisiace s rizikom zníženia kvality odkúpených pohľadávok z iných ako kreditných dôvodov, ako je vymedzené v článku 4 ods. 1 bode 53 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, tieto udalosti by sa nemali považovať za vedúce k zlyhaniu dlžníka. Ak bola suma pohľadávky znížená v dôsledku udalostí súvisiacich s rizikom zníženia kvality pohľadávok z iných ako kreditných dôvodov, napríklad zliav, odpočtov, vzájomného započítania alebo dobropisov vydaných predávajúcim, do výpočtu dní po termíne splatnosti by sa mala zaradiť znížená suma pohľadávky. Ak je medzi dlžníkom a predávajúcim spor a táto udalosť je uznaná ako súvisiaca s rizikom zníženia kvality pohľadávok z iných ako kreditných dôvodov, počítanie dní po termíne splatnosti sa pozastaví do vyriešenia sporu.
30. Udalosti uznané ako súvisiace s rizikom zníženia kvality pohľadávok z iných ako kreditných dôvodov a teda vylúčené z identifikácie zlyhania by mali byť zaradené do výpočtu požiadaviek na vlastné zdroje alebo interný kapitál pre riziko zníženia kvality pohľadávok z iných ako kreditných dôvodov. Ak inštitúcie uznajú významný počet udalostí súvisiacich s rizikom zníženia kvality pohľadávok z iných ako kreditných dôvodov, inštitúcia by mala analyzovať dôvody tejto zmeny a posúdiť možné náznaky pravdepodobnosti neplatenia v súlade s článkom 178 ods. 1 a 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a oddielom 5 týchto usmernení.
31. Ak dlžník nebol primerane informovaný o postúpení pohľadávky klientom faktora a inštitúcia má dôkaz, že platba za pohľadávku bola uhradená klientovi, inštitúcia by ju nemala považovať za pohľadávku po termíne splatnosti. Ak bol dlžník primerane informovaný o postúpení pohľadávky, ale aj tak uhradil platbu klientovi, inštitúcia by mala naďalej počítať dni po termíne splatnosti podľa podmienok pohľadávky.
32. V osobitnom prípade nezverejnených opatrení faktoringu, v prípade ktorých nie sú dlžníci informovaní o postúpení pohľadávok, ale odkúpené pohľadávky sú vykázané na súvahe faktora, by sa malo počítanie dní po splatnosti začať od okamihu dohodnutého s klientom, keď majú byť platby uhradené dlžníkmi prevedené od klienta faktorovi.

Nastavenie prahu významnosti

33. Príslušné orgány sú povinné informovať EBA o úrovniach prahov významnosti, ktoré stanovujú vo svojej príslušnej jurisdikcii v súlade s článkom 178 ods. 2 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 575/2013. Ak po nadobudnutí účinnosti regulačných technických predpisov vyvinutých v súlade s článkom 178 ods. 6 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 príslušné orgány stanovia pomernú zložku prahu významnosti na úrovni odlišnej od 1 % stanoveného v uvedených regulačných technických predpisoch, sú povinné poskytnúť odôvodnenie tejto odlišnej úrovne prahu EBA.

34. Inštitúcie by mali uplatňovať prah významnosti na kreditné záväzky po termíne splatnosti stanovené ich príslušnými orgánmi podľa článku 178 ods. 2 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 575/2013. Inštitúcie môžu identifikovať zlyhania na základe nižšieho prahu, ak môžu preukázať, že tento nižší prah je relevantným náznakom pravdepodobnosti neplatenia a nevedie k nadmernému počtu zlyhaní, ktorých stav sa zmení na nezlyhanie krátko potom, ako boli uznané za zlyhanie, alebo po znížení kapitálových požiadaviek. V tomto prípade sú inštitúcie povinné zaznamenať vo svojich databázach informácie o spúšťacom faktore zlyhania ako ďalšieho stanoveného náznaku pravdepodobnosti neplatenia.

5. Náznaky pravdepodobnosti neplatenia

Neúročený stav

35. Na účely pravdepodobnosti neplatenia podľa článku 178 ods. 3 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 by inštitúcie mali usúdiť, že dlžník pravdepodobne nezaplatí, ak úrok týkajúci sa kreditných záväzkov už nie je vykazovaný vo výkaze ziskov a strát inštitúcie z dôvodu poklesu kreditnej kvality záväzku.

Špecifické úpravy kreditného rizika (SCRA)

36. Na účely pravdepodobnosti neplatenia podľa článku 178 ods. 3 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 by sa všetky nasledujúce špecifické úpravy kreditného rizika (SCRA) mali považovať za výsledok významného vnímaného poklesu kreditnej kvality kreditného záväzku, a preto by sa s nimi malo zaobchádzať ako s náznakom pravdepodobnosti neplatenia:

(a) straty vykazované na účte ziskov a strát v prípade nástrojov ocenených reálnou cenou, ktoré predstavujú zhoršenie kreditného rizika podľa príslušného účtovného rámca,

(b) straty v dôsledku súčasných alebo minulých udalostí s vplyvom na významnú individuálnu expozíciu alebo expozície, ktoré nie sú individuálne významné, ktoré sú individuálne alebo kolektívne posudzované.

37. SCRA, ktoré sa vzťahujú na straty, v prípade ktorých historické skúsenosti upravené na základe aktuálnych pozorovateľných údajov naznačujú, že strata vznikla, ale inštitúcia si ešte nie je vedomá, ktorá individuálna expozícia utrpela tieto straty („vzniknuté ale nevykázané straty“), by sa nemali považovať za náznak pravdepodobnosti neplatenia osobitného dlžníka.

38. V prípade, že inštitúcia zaobchádza s expozíciou ako s expozíciou so zníženou hodnotou, táto situácia by sa mala považovať za ďalší náznak pravdepodobnosti neplatenia, a preto by sa

dlžník mal považovať za dlžníka v stave zlyhania bez ohľadu na to, či boli tejto expozícii priradené akékoľvek SCRA. Ak sú v súlade s príslušným účtovným rámcom v prípade vzniknutých ale nevykázaných strát expozície vykázané so zníženou hodnotou, tieto situácie by nemali byť posudzované ako náznak pravdepodobnosti neplatenia.

39. V prípade, že inštitúcia posudzuje expozíciu ako so zníženou hodnotou podľa IFRS 9, t. j. prideli ju do fázy 3 vymedzenej vo finančných nástrojoch IFRS 9 uverejnených IASB v júli 2014, tieto expozície by sa mali považovať za expozície v stave zlyhania s výnimkou, ak bola expozícia považovaná za expozíciu so zníženou hodnotou v dôsledku oneskorenia platby a je splnená jedna alebo obe tieto podmienky:
- (a) príslušné orgány nahradili 90 dní po termíne splatnosti 180 dňami po termíne splatnosti v súlade s článkom 178 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a toto dlhšie obdobie nie je použité na účel uznania zníženia hodnoty,
 - (b) prah významnosti uvedený v článku 178 ods. 2 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 nebol porušený,
 - (c) expozícia bola uznaná ako expozícia v stave technicky po termíne splatnosti v súlade s odsekom 23,
 - (d) expozícia spĺňa podmienky odseku 25.
40. Ak inštitúcia používa IFRS 9 aj iný účtovný rámec, je povinná si vybrať, či klasifikuje expozície ako expozície v stave zlyhania v súlade s odsekmi 36 až 38 alebo v súlade s odsekom 39. Po prijatí tohto rozhodnutia ho treba v priebehu času uplatňovať jednotne.

Predaj kreditného záväzku

41. Na účely nepravdepodobnosti úhrady uvedenej v článku 178 ods. 3 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 sú inštitúcie povinné zohľadniť charakter, ako aj významnosť straty súvisiacej s predajom kreditných záväzkov, v súlade s nasledujúcimi odsekmi. Transakcie tradičnej sekuritizácie s prevodom významného rizika a akékoľvek predaje kreditných záväzkov v rámci skupiny by mali byť považované za predaj kreditných záväzkov.
42. Inštitúcie by mali analyzovať dôvody predaja kreditných záväzkov a dôvody strát, ktoré sú tak vykazované. Ak sa dôvody predaja kreditných záväzkov netýkali kreditného rizika, ako napríklad v prípade potreby zvýšiť likviditu inštitúcie alebo v prípade zmeny podnikateľskej stratégie, a inštitúcia nevníma kreditnú kvalitu uvedených záväzkov ako zníženú, ekonomická strata z predaja uvedených záväzkov by sa mala považovať za vyplývajúcu z iných ako kreditných dôvodov. V takom prípade by sa predaj nemal považovať za náznak zlyhania ani v prípade významnej straty pod podmienkou náležitého, zaznamenaného odôvodnenia zaobchádzania so stratou vyplývajúcou z iných ako kreditných dôvodov. Inštitúcie môžu najmä považovať stratu z predaja kreditných záväzkov ako nesúvisiacu s kreditom, ak sú predávané aktíva verejne obchodovanými aktívami a ocenené reálnou hodnotou.

43. Ak však strata z predaja kreditných záväzkov súvisí s kreditnou kvalitou samotných záväzkov, najmä ak inštitúcia predáva kreditné záväzky z dôvodu poklesu ich kvality, inštitúcia by mala analyzovať významnosť ekonomickej straty a v prípade, že je významná, mala by sa považovať za náznak zlyhania.
44. Inštitúcie by mali určiť prah, kedy by sa ekonomická strata vyplývajúca z kreditných dôvodov v súvislosti s predajom kreditných záväzkov mala považovať za významnú, pričom tento prah by sa mal počítať podľa nasledujúceho vzorca a nemal by byť vyšší ako 5 %:

$$L = \frac{E - P}{E}$$

kde:

L je ekonomická strata súvisiaca s predajom kreditných záväzkov,

E je celková nesplatená suma predávaných záväzkov vrátane úroku a poplatkov,

P je dohodnutá cena za predané záväzky.

45. Na účel posúdenia významnosti celkovej ekonomickej straty súvisiacej s predajom kreditných záväzkov by inštitúcie mali vypočítať ekonomickú stratu a porovnať ju s prahom uvedeným v odseku 44. Ak je ekonomická strata vyššia ako tento prah, kreditné záväzky by sa mali považovať za záväzky v stave zlyhania.
46. Predaj kreditných záväzkov sa môže vykonať pred zlyhaním alebo po ňom. V prípade inštitúcií používajúcich IRB prístup platí bez ohľadu na okamih predaja, že ak predaj súvisel s významnou ekonomickou stratou vyplývajúcou z kreditných dôvodov, informácie o strate by mali byť náležite zaznamenané a uložené na účel odhadu parametrov rizika.
47. Ak k predaju kreditného záväzku s významnou ekonomickou stratou vyplývajúcou z kreditných dôvodov došlo pred identifikáciou zlyhania uvedenej expozície, okamih predaja by sa mal považovať za okamih zlyhania. V prípade čiastočného predaja celkových záväzkov dlžníka, v ktorých je predaj spojený s významnou ekonomickou stratou vyplývajúcou z kreditných dôvodov, by sa so všetkými zvyšnými expozíciami voči tomuto dlžníkovi malo zaobchádzať ako s expozíciami v stave zlyhania, pokiaľ nie sú expozície prípustné ako retailové expozície a inštitúcia neuplatňuje definíciu zlyhania na úrovni facilít.
48. V prípade predaja portfólia expozícií by malo byť posudzovanie jednotlivých kreditných záväzkov v tomto portfóliu určené v súlade so spôsobom určovania ceny portfólia. Ak bola cena celého portfólia určená stanovením diskontu konkrétnych kreditných záväzkov, významnosť ekonomickej straty vyplývajúcej z kreditných dôvodov by sa mala posúdiť individuálne pre každú expozíciu v portfóliu. Ak však bola cena určená len na úrovni portfólia, významnosť ekonomickej straty vyplývajúcej z kreditných dôvodov môže byť posúdená na úrovni portfólia, a v takom prípade, ak je prekročený prah stanovený v odseku 44, by sa so všetkými kreditnými záväzkami v rámci tohto portfólia malo zaobchádzať ako so záväzkami v stave zlyhania v okamihu predaja.

Núdzová reštrukturalizácia

49. Na účely nepravdepodobnosti úhrady uvedenej v článku 178 ods. 3 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 treba usudzovať, že došlo k núdzovej reštrukturalizácii, keď boli predĺžené koncesie voči dlžníkovi, ktorý čelí alebo zrejme bude čeliť problémom v plnení si svojich finančných záväzkov, ako je stanovené v odsekoch 163 až 167 a 172 až 174 prílohy V k vykonávaciemu nariadeniu Komisie (EÚ) č. 680/2014 zo 16. apríla 2014³, zmenenom vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) 2015/227⁴.
50. Vzhľadom na to, ako sa uvádza v článku 178 ods. 3 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 575/2013, by sa mal dlžník považovať za dlžníka v stave zlyhania v prípade, že núdzová reštrukturalizácia pravdepodobne vyústí do zníženého finančného záväzku, pri uvažovaní o expozíciách s odloženou splatnosťou by mal byť dlžník klasifikovaný ako v stave zlyhania, len ak je pravdepodobné, že výsledkom príslušných opatrení odloženia splatnosti bude znížený finančný záväzok.
51. Inštitúcie by mali určiť prah pre znížený finančný záväzok, ktorý sa považuje vyvolaný významným odpustením alebo odkladom platby istiny, úroku alebo poplatkov a ktorý by mal byť vypočítaný podľa nasledujúceho vzorca a nemal by byť vyšší ako 1 %:

$$DO = \frac{NPV_0 - NPV_1}{NPV_0}$$

kde:

DO je znížený finančný záväzok,

NPV_0 je čistá aktuálna hodnota peňažných tokov (vrátane neuhradeného úroku a poplatkov) očakávaná podľa zmluvných záväzkov pred zmenami podmienok zmluvy diskontovanej s použitím pôvodnej efektívnej úrokovej miery zákazníka,

NPV_1 je čistá aktuálna hodnota peňažných tokov očakávaná na základe nového opatrenia diskontovaného s použitím pôvodnej efektívnej úrokovej miery zákazníka.

52. Na účely pravdepodobnosti neplatenia uvedenej v článku 178 ods. 3 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 by inštitúcie v prípade každej núdzovej reštrukturalizácie mali vypočítať znížený finančný záväzok a porovnať ho s prahom uvedeným v odseku 51. Ak je znížený finančný záväzok vyšší ako tento prah, expozície by sa mali považovať za expozície v stave zlyhania.
53. Ak je však znížený finančný záväzok pod stanoveným prahom, a najmä v prípade, ak je čistá aktuálna hodnota očakávaných peňažných tokov na základe opatrenia núdzovej reštrukturalizácie vyššia ako čistá aktuálna hodnota očakávaných peňažných tokov pred

³ Ú. v. EÚ L 191, 28.6.2014, s. 1.

⁴ Ú. v. EÚ L 48, 20.2.2015, s. 1.

zmenami zmluvných podmienok, inštitúcie by mali posudzovať tieto expozície so zreteľom na možné náznaky pravdepodobnosti neplatenia. Ak má inštitúcia odôvodnené pochybnosti, pokiaľ ide o pravdepodobnosť splatenia záväzku v celom rozsahu podľa nového opatrenia včas, dlžník sa má považovať za dlžníka v stave zlyhania. K ukazovateľom, ktoré môžu naznačovať pravdepodobnosť neplatenia, patria tieto:

- (a) platba veľkej jednorazovej sumy plánovaná na konci splátkového kalendára,
 - (b) nepravidelný splátkový kalendár, v ktorom sú výrazne nižšie platby naplánované na jeho začiatku,
 - (c) značné platobné prázdniny na začiatku splátkového kalendára,
 - (d) expozície voči dlžníkovi boli predmetom núdzovej reštrukturalizácie viac ako raz.
54. Akákoľvek koncesia vzťahujúca sa na dlžníka, ktorý je už v stave zlyhania, by mala viesť k tomu, že dlžník bude klasifikovaný ako nachádzajúci sa v núdzovej reštrukturalizácii. Všetky expozície klasifikované ako problémové expozície s odloženou splatnosťou v súlade s prílohou V vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) č. 680/2014 zo 16. apríla 2014 zmeneného vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) 2015/227 by mali byť klasifikované ako expozície v stave zlyhania a mali by byť predmetom núdzovej reštrukturalizácie.
55. Ak je akákoľvek z úprav harmonogramu kreditných záväzkov uvedených v článku 178 ods. 2 písm. e) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 výsledkom finančných ťažkostí dlžníka, inštitúcie by takisto mali posúdiť, či došlo k núdzovej reštrukturalizácii a či sa vyskytol náznak pravdepodobnosti neplatenia.

Konkurz

56. Na účely pravdepodobnosti neplatenia podľa článku 178 ods. 3 písm. e) a f) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 by mali inštitúcie vo svojich interných politikách jasne stanoviť, aký druh opatrenia sa posudzuje ako platobný príkaz alebo ochrana podobná konkurzu, so zohľadnením všetkých príslušných právnych rámcov, ako aj nasledujúcich typických vlastností tejto ochrany:
- (a) systém ochrany sa vzťahuje na všetkých veriteľov alebo všetkých veriteľov s nezabezpečenými pohľadávkami,
 - (b) zmluvné podmienky systému ochrany sú schválené súdom alebo iným príslušným verejným orgánom,
 - (c) zmluvné podmienky systému ochrany zahŕňajú dočasné pozastavenie platieb alebo čiastočné splatenie dlhu,
 - (d) opatrenia zahŕňajú určitý druh kontroly nad riadením spoločnosti a jej majetkom,

(e) ak systém ochrany zlyhá, spoločnosť bude pravdepodobne zlikvidovaná.

57. Inštitúcie by mali posudzovať všetky opatrenia uvedené v zozname v príloha A k nariadeniu (EÚ) 2015/848⁵ za platobný príkaz alebo ochranu podobnú konkurzu.

Iné náznaky pravdepodobnosti neplatenia

58. Inštitúcie sú povinné stanoviť vo svojich interných politikách a postupoch iné ďalšie náznaky pravdepodobnosti neplatenia zo strany dlžníka okrem tých, ktoré sú stanovené v článku 178 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013. Tieto ďalšie náznaky by mali byť stanovené podľa jednotlivých typov expozícií, ktoré sú vymedzené v článku 142 ods. 1 bode 2 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, so zohľadnením ich špecifík, a mali by byť stanovené pre všetky obchodné línie, právne subjekty alebo geografické oblasti. Výsledkom výskytu ďalšieho náznaku pravdepodobnosti neplatenia by mala byť automatická zmena klasifikácie na expozície v stave zlyhania alebo vyvolanie individuálneho posúdenia, a môže zahŕňať náznaky na základe interných alebo externých informácií.

59. Možné náznaky pravdepodobnosti neplatenia, ktoré inštitúcie môžu posudzovať na základe interných informácií, zahŕňajú:

- (a) už nie sú k dispozícii zdroje opakovaných príjmov dlžníka na úhradu splátok,
- (b) existujú odôvodnené obavy o budúcu schopnosť dlžníka vytvárať stabilné a dostatočné peňažné toky,
- (c) celková úroveň zadlženosti dlžníka sa významne zvýšila alebo sa odôvodnene očakávajú takéto zmeny zadlženosti,
- (d) dlžník porušil dohody úverovej zmluvy,
- (e) inštitúcia uplatnila akýkoľvek kolaterál vrátane záruky,
- (f) v prípade expozícií voči fyzickej osobe: zlyhanie spoločnosti v úplnom vlastníctve jednej fyzickej osoby, ak táto fyzická osoba poskytla inštitúcii osobnú záruku za všetky záväzky spoločnosti,
- (g) v prípade retailových expozícií, pri ktorých sa definícia zlyhania uplatňuje na úrovni individuálnych kreditných facilit, skutočnosť, že významná časť celkovej záväzku dlžníka je v stave zlyhania,
- (h) vykazovanie expozície ako problémovej expozície podľa prílohy V vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) č. 680/2014 zo 16. apríla 2014 zmeneného vykonávacím

⁵ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848 z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 19).

nariadením Komisie (EÚ) 2015/227 s výnimkou, ak príslušné orgány nahradili 90 dní po termíne splatnosti 180 dňami po termíne splatnosti v súlade s článkom 178 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 575/2013.

60. Inštitúcie by mali takisto zohľadniť informácie dostupné v externých databázach vrátane úverových registrov, makroekonomických ukazovateľov a verejných zdrojov informácií vrátane článkov v tlači a správ finančných analytikov. Náznaky pravdepodobnosti neplatenia, ktoré inštitúcie môžu posudzovať na základe externých informácií, zahŕňajú tieto body:

- (a) v príslušnom úverovom registri sú zaznamenané významné oneskorenia platieb iným veriteľom,
- (b) krízu v odvetví, v ktorom pôsobí protistrana, v spojení so slabým postavením protistrany v tomto odvetví,
- (c) zánik aktívneho trhu pre finančné aktívum z dôvodu finančných ťažkostí dlžníka,
- (d) inštitúcia má informácie o tom, že tretia strana, najmä iná inštitúcia, podala žiadosť o vyhlásenie konkurzu alebo inej ochrany dlžníka.

61. Pri určovaní kritérií pravdepodobnosti neplatenia by inštitúcie mali zohľadniť vzťahy v rámci skupiny prepojených klientov, ako je vymedzené v článku 4 ods. 1 bode 39 nariadenia (EÚ) č. 575/2013. Inštitúcie by najmä mali vo svojich interných politikách stanoviť, kedy má zlyhanie jedného dlžníka v rámci skupiny prepojených klientov dosah náказы na iné subjekty v rámci tejto skupiny. Tieto špecifikácie by mali byť v súlade s príslušnými politikami pre pridelovanie expozícií individuálnemu dlžníkovi alebo ratingového stupňa dlžníka a skupinám prepojených klientov v súlade s článkom 172 ods. 1 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 575/2013. Ak takéto kritériá neboli stanovené pre neštandardnú situáciu, v prípade zlyhania dlžníka, ktorý je súčasťou skupiny prepojených klientov, by inštitúcie mali posúdiť potenciálnu pravdepodobnosť neplatenia všetkých ostatných subjektov v rámci tejto skupiny na individuálnom základe.

62. Ak bolo finančné aktívum zakúpené inštitúciou s významným diskontom alebo ak v nej vzniklo, inštitúcie sú povinné posúdiť, či sa v danom diskonte zohľadňuje zhoršená kreditná kvalita dlžníka a či existujú náznaky zlyhania v súlade s týmito usmerneniami. Posúdenie pravdepodobnosti neplatenia by sa malo týkať celkovej dlžnej sumy dlžníka bez ohľadu na cenu, ktorú inštitúcia uhradila za aktívum. Toto posúdenie môže byť založené na náležitej starostlivosti vykonanej pred kúpou aktíva alebo na analýze vykonanej na účtovné účely s cieľom určiť, či má aktívum zníženú hodnotu.

63. Inštitúcie by mali mať primerané politiky a postupy na identifikovanie úverových podvodov. Zvyčajne platí, že v čase identifikácie úverového podvodu je expozícia už v stave zlyhania na základe významných oneskorení platieb. Ak je však úverový podvod identifikovaný pred zistením zlyhania, malo by sa s ním zaobchádzať ako s ďalším náznakom pravdepodobnosti neplatenia.

Procesy riadenia týkajúce sa pravdepodobnosti neplatenia

64. Inštitúcie sú povinné stanoviť politiky týkajúce sa definície zlyhania s cieľom zaistiť jej jednotné a účinné uplatňovanie, a najmä sú povinné mať jasné politiky a pravidlá uplatňovania kritérií pravdepodobnosti neplatenia, ktoré sú stanovené v článku 178 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a všetkých ostatných náznakov pravdepodobnosti neplatenia, ktoré sú stanovené inštitúciou, vzťahujúce sa na všetky typy expozícií, ktoré sú vymedzené v článku 142 ods. 1 bode 2 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 pre všetky obchodné línie, právne subjekty alebo geografické oblasti.
65. So zreteľom na každý náznak pravdepodobnosti neplatenia sú inštitúcie povinné vymedziť primerané metódy ich identifikácie vrátane zdrojov informácií a frekvencie monitorovania. Zdroje informácií by mali zahŕňať interné aj externé zdroje, a to najmä vrátane príslušných externých databáz a registrov.

6. Uplatňovanie definície zlyhania v externých údajoch

66. Inštitúcie, ktoré používajú IRB prístup a používajú externé údaje na účel odhadu parametrov rizika v súlade s článkom 178 ods. 4 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, by mali uplatňovať požiadavky stanovené v tomto oddiele.
67. Na účely článku 178 ods. 4 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 by inštitúcie mali robiť všetky tieto úkony:
- (a) overiť, či definícia zlyhania, ktorá sa používa v externých údajoch, je v súlade s článkom 178 nariadenia (EÚ) č. 575/2013,
 - (b) overiť, či vymedzenie zlyhania používané v externých údajoch je zhodné s vymedzením zlyhania, ktorú používa inštitúcia pre príslušné portfólio expozícií, a to najmä: počítanie a počet dní po dni splatnosti, ktoré vyvolávajú zlyhanie, štruktúra a prah úrovné významnosti pre kreditné záväzky po termíne splatnosti, vymedzenie núdzovej reštrukturalizácie, ktorá vyvoláva zlyhanie, typ a úroveň špecifických úprav kreditného rizika, ktoré vyvolávajú zlyhanie, a kritériá pre návrat do stavu nezlyhania,
 - (c) zaznamenať zdroje externých údajov, vymedzenie zlyhania používanú v externých údajoch, vykonanú analýzu a všetky identifikované rozdiely.

68. V prípade každého rozdielu zisteného vo vymedzení zlyhania vyplývajúceho z posúdenia odseku 67 by inštitúcie mali vykonať všetky tieto úkony:
- (a) posúdiť, či by prispôsobenie internému vymedzeniu zlyhania viedlo k zvýšenej alebo zníženej miere zlyhania alebo či nie je možné to určiť,
 - (b) buď vykonať vhodné úpravy externých údajov, alebo byť schopný preukázať, že rozdiel je zanedbateľný z hľadiska vplyvu na všetky parametre rizika a požiadavky na vlastné zdroje,
69. Pokiaľ ide o celok rozdielov zistených vo vymedzení zlyhania vyplývajúci z posúdenia odseku 67 a so zohľadnením prispôbení vykonaných v súlade s písmenom b) odseku 68, by inštitúcie mali byť schopné preukázať príslušným orgánom, že bola dosiahnutá podstatná rovnocennosť s interným vymedzením zlyhania, a to aj porovnaním miery zlyhania v interných údajoch o príslušnom type expozícií s externými údajmi, ak je to možné.
70. Ak sa v posúdení odseku 67 zistia rozdiely vo vymedzení zlyhania, v prípade ktorého sa postupom v odseku 68 odhalí, že nie sú zanedbateľné, ale nie je možné odstrániť ich prispôbeniami externých údajov, sú inštitúcie povinné prijať vhodnú mieru konzervativizmu v odhade parametrov rizika, ako je uvedené v článku 179 ods. 1 písm. f) nariadenia (EÚ) č. 575/2013. V tom prípade sú inštitúcie povinné zabezpečiť, aby sa v tejto ďalšej miere konzervativizmu zohľadnila významnosť zvyšných rozdielov vo vymedzení zlyhania a možný vplyv na všetky parametre rizika.

7. Kritériá pre návrat do stavu nezlyhania

Minimálne podmienky na zmenu klasifikácie do stavu nezlyhania

71. Na účely uplatňovania článku 178 ods. 5 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 sú inštitúcie, s výnimkou situácií uvedených v odseku 72, povinné uplatňovať všetky tieto úkony:
- (a) zväziť, aby sa naďalej neuplatňoval spúšťač zlyhania na expozíciu, ktorá bola predtým v stave zlyhania, ak uplynuli najmenej 3 mesiace od okamihu, keď prestali byť splnené podmienky uvedené v článku 178 ods. 1 písm. b) a článku 178 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013,
 - (b) zohľadniť správanie dlžníka počas obdobia uvedeného v písmene a),
 - (c) zohľadniť finančnú situáciu dlžníka počas obdobia uvedeného v písmene a),

- (d) po období uvedenom v písmene a) vykonať posúdenie a v prípade, že inštitúcia ešte zistí, že je nepravdepodobné, že by dlžník splatil svoje záväzky v celom rozsahu bez uchýlenia sa k realizácii zabezpečenia, expozície by mali byť naďalej klasifikované ako expozície v stave zlyhania, dokiaľ nebude inštitúcia presvedčená o tom, že zlepšenie kreditnej kvality je skutočné a trvalé,
- (e) podmienky uvedené v písmenách a) až d) by mali byť splnené aj so zreteľom na nové expozície voči dlžníkovi, najmä ak boli predchádzajúce expozície voči tomuto dlžníkovi v stave zlyhania predané alebo odpísané.

Inštitúcie môžu uplatňovať obdobie uvedené v písmene a) na všetky expozície alebo uplatňovať rôzne obdobia pre rôzne typy expozícií.

72. Na účely uplatňovania článku 178 ods. 5 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a v prípade, že sa uplatňuje núdzová reštrukturalizácia podľa odseku 49 týchto usmernení na expozíciu v stave zlyhania, bez ohľadu na to, či bola táto reštrukturalizácia vykonaná pred identifikáciou zlyhania alebo po nej, by inštitúcie mali zvážiť, či sa na expozíciu, ktorá bola predtým v stave zlyhania, naďalej neuplatňuje spúšťač zlyhania, ak prešiel aspoň 1 rok od poslednej spomedzi týchto udalostí:

- (a) okamih predĺženia reštrukturalizačných opatrení,
- (b) okamih, kedy bola expozícia klasifikovaná ako expozícia v stave zlyhania,
- (c) koniec platobných prázdnin zaradených do reštrukturalizačných úprav.

73. Inštitúcie by mali zmeniť kvalifikáciu expozície na stav nezlyhania po najmenej jednoročnom období uvedenom v predchádzajúcom odseku, ak sú splnené všetky tieto podmienky:

- (a) počas uvedeného obdobia dlžník uhradil významnú splátku. Významná splátka sa môže považovať za vykonanú, ak dlžník uhradil prostredníctvom pravidelných platieb v súlade s reštrukturalizačnými úpravami celkovú sumu rovnajúcu sa sume, ktorá bola predtým po splatnosti (ak existovali sumy po splatnosti) alebo ktorá bola odpísaná (ak neexistovali sumy po splatnosti) podľa reštrukturalizačných opatrení,
- (b) počas uvedeného obdobia boli pravidelne vykonávané splátky podľa harmonogramu uplatňujúceho sa po reštrukturalizačných úpravách,
- (c) neexistujú kreditné záväzky po splatnosti podľa harmonogramu uplatňujúceho sa po reštrukturalizačných úpravách,
- (d) neuplatňujú sa žiadne náznaky pravdepodobnosti neplatenia, ktoré sú stanovené v článku 178 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, ani žiadne ďalšie náznaky pravdepodobnosti neplatenia stanovené inštitúciou,

- (e) inštitúcia nepovažuje za inak nepravdepodobné, že dlžník uhradí svoje kreditné záväzky v celom rozsahu podľa harmonogramu po reštrukturalizačných úpravách bez uchýlenia sa k realizácii zabezpečenia. V tomto posúdení by inštitúcie mali preskúmať najmä situácie, v ktorých je naplánovaná na konci splátkového kalendára splátka veľkej jednorazovej sumy alebo väčšie platby,
- (f) podmienky uvedené v písmenách a) až e) by mali byť splnené aj so zreteľom na nové expozície voči dlžníkovi, najmä ak boli predchádzajúce expozície voči tomuto dlžníkovi v stave zlyhania, ktoré boli predmetom núdzovej reštrukturalizácie, predané alebo odpísané.

74. Ak sa zmení dlžník z dôvodu, ako je zlúčenie alebo nadobudnutie dlžníka, alebo inou podobnou transakciou, inštitúcia by nemala uplatňovať odsek 73(a). Ak sa namiesto toho zmení názov dlžníka, inštitúcie by mali uplatňovať uvedený odsek.

Monitorovanie účinnosti politiky

75. Na účely uplatňovania článku 178 ods. 5 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 je inštitúcia povinná vymedziť jasné kritériá a politiky týkajúce sa toho, kedy môže byť dlžník klasifikovaný späť do stavu nezlyhania a konkrétnejšie, oba tieto body:

- (a) kedy sa môže usudzovať, že je zlepšenie finančnej situácie dlžníka dostatočné na to, aby umožňovalo úplné a včasné splatenie kreditného záväzku,
- (b) kedy je skutočne pravdepodobné splatenie, aj keď sa zlepšila finančná situácia dlžníka v súlade s písmenom a).

76. Inštitúcie by mali pravidelne monitorovať účinnosť svojich politík uvedených v odseku 75, a najmä monitorovať a analyzovať:

- (a) zmeny stavu dlžníkov alebo facilít,
- (b) vplyv prijatých politík na miery nápravy,
- (c) vplyv prijatých politík na viacnásobné zlyhania.

77. Očakáva sa, že inštitúcia bude mať obmedzený počet dlžníkov, ktorí zlyhajú skoro potom, čo sa vrátia do stavu nezlyhania. V prípade veľkého počtu viacnásobných zlyhaní by inštitúcia mala revidovať svoje politiky so zreteľom na zmenu klasifikácie expozícií.

78. Analýza zmien stavu dlžníkov alebo facilít by sa mala vziať do úvahy najmä na účel stanovenia období uvedených v odsekoch 71 a 72. Inštitúcie môžu stanoviť dlhšie obdobia pre expozície, ktoré boli klasifikované ako expozície v stave zlyhania v predchádzajúcich 24 mesiacoch.

8. Konzistentnosť v uplatňovaní vymedzenia zlyhania

Prehľad

79. Inštitúcie sú povinné prijať primerané mechanizmy a postupy na zabezpečenie toho, aby sa vymedzenie zlyhania vykonávalo a používalo správnym spôsobom, a sú povinné zabezpečiť najmä:

(a) aby bolo zlyhanie jednotlivého dlžníka identifikované jednotne v celej inštitúcii so zreteľom na všetky expozície voči tomuto dlžníkovi vo všetkých príslušných IT systémoch, a to aj vo všetkých právnych subjektoch v rámci skupiny a vo všetkých geografických oblastiach v súlade s odsekmi 80 až 82, alebo v prípade retailových expozícií v súlade s odsekmi 92 až 94,

(b) aby sa uplatňoval jeden z týchto bodov:

- i. inštitúcia, materská spoločnosť alebo ktorákoľvek z jej dcérskych spoločností jednotne používajú vymedzenie zlyhania a vo všetkých typoch expozícií,
- ii. ak sa uplatňujú odlišné vymedzenia zlyhania buď v rámci skupiny, alebo v rámci typov expozícií, rozsah uplatňovania každého vymedzenia zlyhania je jasne stanovený v súlade s odsekmi 83 až 85,

Jednotná identifikácia zlyhania jednotlivého dlžníka

80. Na účely písmena a) odseku 79 sú inštitúcie povinné vykonávať primerané postupy a mechanizmy na zabezpečenie toho, aby bolo zlyhanie jednotlivého dlžníka identifikované jednotne v celej inštitúcii so zreteľom na všetky expozície voči tomuto dlžníkovi vo všetkých príslušných IT systémoch, a to aj vo všetkých právnych subjektoch v rámci skupiny a vo všetkých geografických oblastiach, v ktorých je aktívny inými spôsobmi než prostredníctvom právneho subjektu.

81. Ak je výmena údajov o klientoch medzi rôznymi právnyimi subjektmi v rámci inštitúcie, materskej spoločnosti alebo ktorejkoľvek z jej dcérskych spoločností zakázaná predpismi o ochrane spotrebiteľa, bankovým tajomstvom alebo inými právnyimi predpismi, čoho výsledkom sú rozdiely v identifikácii zlyhania dlžníka, inštitúcie by mali informovať svoje príslušné orgány o týchto právnych obmedzeniach, a ak používajú IRB prístup, mali by takisto odhadnúť významnosť nejednotností v identifikácii zlyhania dlžníka a ich možný vplyv na odhady parametrov rizika.

82. Ďalej, ak je identifikácia zlyhania dlžníka úplne jednotným spôsobom v rámci celej inštitúcie, materskej spoločnosti alebo ktorejkoľvek jej dcérskych spoločností veľmi náročná, vyžaduje si vývoj centralizovanej databázy všetkých klientov alebo zavedenie iných mechanizmov, alebo postupov na overenie stavu každého klienta vo všetkých subjektoch v rámci skupiny, inštitúcie nemusia uplatňovať tieto mechanizmy alebo postupy, ak vedú preukázať, že účinok nedodržania súladu s predpismi je nevýznamný, pretože neexistujú spoloční klienti alebo existuje veľmi malý počet spoločných klientov medzi príslušnými subjektmi v rámci skupiny a expozícia voči týmto klientom je nevýznamná.

Jednotné používanie vymedzenia zlyhania v rámci typov expozícií

83. Na účely písmena b) odseku 79 inštitúcia, materská spoločnosť alebo ktorákoľvek z jej dcérskych spoločností by mali používať rovnakú definíciu zlyhania pre jeden typ expozícií, ako je vymedzené v článku 142 ods. 1 bode 2 nariadenia (EÚ) č. 575/2013. Môžu používať odlišné definície zlyhania pre odlišné typy expozícií, a to aj pre určité právne subjekty alebo pre prítomnosť v geografických oblastiach inými spôsobmi ako prostredníctvom právneho subjektu, ak je to odôvodnené uplatňovaním významne odlišných interných postupov riadenia rizík alebo odlišnými právnymi požiadavkami uplatňujúcimi sa v rôznych jurisdikciách, najmä z dôvodov, ako sú:

(a) odlišné prahy významnosti stanovené príslušnými orgánmi v ich jurisdikciách v súlade s článkom 178 ods. 2 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 575/2013,

(b) používanie 180 dní namiesto 90 dní po termíne splatnosti pre určité typy expozícií, na ktoré je v niektorých jurisdikciách uplatnený IRB prístup v súlade s článkom 178 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 575/2013.

(c) stanovenie ďalších náznakov pravdepodobnosti neplatenia osobitných pre určité právne subjekty, geografické oblasti alebo typy expozícií.

84. Na účely písmena b) bodu ii) odseku 79 a v prípadoch, keď sa uplatňujú odlišné vymedzenia zlyhania buď v rámci typov expozícií v súlade s odsekom 83, by sa internými postupmi inštitúcií týkajúcimi sa vymedzenia zlyhania mali zabezpečiť oba tieto body:

(a) aby bol rozsah uplatňovania každého vymedzenia jasne stanovený,

(b) aby sa vymedzenie zlyhania stanovené pre určitý typ expozícií, právny subjekt alebo geografickú oblasť uplatňovalo jednotne na všetky expozície v rozsahu pôsobnosti uplatňovania každého príslušného vymedzenia zlyhania.

85. Ďalej, v prípade inštitúcií používajúcich IRB prístup musí byť používanie rôznych vymedzení zlyhania náležite zohľadnené v odhade parametrov rizika v prípade ratingových systémov, ktorých rozsah uplatňovania zahŕňa rôzne vymedzenia zlyhania.

9. Uplatňovanie vymedzenia zlyhania pre retailové expozície

Úroveň uplatňovania vymedzenia zlyhania pre retailové expozície

86. Podľa článku 178 ods. 1 podods. 2 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 môžu v prípade retailových expozícií inštitúcie uplatňovať vymedzenie zlyhania na úrovni individuálnych kreditných facilit, nie v súvislosti s celkovými záväzkami dlžníka. Z toho dôvodu môžu inštitúcie, ktoré používajú IRB prístup, najmä uplatňovať vymedzenie zlyhania na úrovni individuálnych facilit pre retailové expozície, ako sa stanovuje v článku 147 ods. 5 nariadenia (EÚ) č. 575/2013. Inštitúcie, ktoré používajú štandardizovaný prístup, môžu namiesto toho používať vymedzenie zlyhania na úrovni individuálnych kreditných facilit pre všetky expozície, ktoré spĺňajú kritériá stanovené v článku 123 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, aj keď niektoré z týchto expozícií boli pridelené do inej triedy expozície na účely pridelenia rizikovej váhy, ako sú expozície zabezpečené hypotékami na nehnuteľný majetok.
87. Inštitúcie by si mali vybrať úroveň uplatňovania vymedzenia zlyhania medzi dlžníkom a facilitou pre všetky retailové expozície tak, aby sa zohľadnili ich interné postupy riadenia rizík.
88. Inštitúcie môžu uplatňovať vymedzenie zlyhania na úrovni dlžníka pre niektoré typy retailových expozícií a na úrovni kreditnej facility v prípade iných, ak je to náležite odôvodnené internými postupmi riadenia rizík, napríklad z dôvodu odlišného obchodného modelu dcérskej spoločnosti, a v prípade existencie dôkazov o tom, že počet situácií, v ktorých rovnakí klienti podliehajú odlišným vymedzeniam zlyhania na rôznych úrovniach uplatňovania, je udržiavaný na prísnom minime.
89. Ak sa inštitúcie rozhodnú uplatňovať odlišné úrovne uplatňovania vymedzenia zlyhania pre rôzne typy retailových expozícií, podľa odseku 88, mali by zabezpečiť, aby rozsah uplatňovania každého vymedzenia zlyhania bol jasne stanovený a aby sa jednotne používal v priebehu času pre rôzne typy retailových expozícií. V prípade inštitúcií, ktoré používajú IRB prístup, by mali odhady rizika správne zohľadňovať vymedzenie zlyhania uplatňované na každý druh expozícií.
90. V prípade, že inštitúcie používajú rôzne úrovne uplatňovania vymedzenia zlyhania so zreteľom na určité retailové portfóliá, posudzovanie spoločných klientov v rámci týchto portfólií by malo byť stanovené v ich interných politikách a postupoch. Konkrétne, ak expozícia, na ktorú sa uplatňuje vymedzenie zlyhania na úrovni dlžníka, spĺňa jednu alebo obe podmienky článku 178 ods. 1 písm. a) alebo b) nariadenia (EÚ) č. 575/2013, všetky expozície voči tomuto dlžníkovi by sa mali považovať za expozície v stave zlyhania vrátane tých, ktoré sú predmetom uplatňovania vymedzenia zlyhania na úrovni individuálnych kreditných facilit. V prípade, že expozícia, ktorá podlieha vymedzeniu zlyhania na úrovni individuálnych kreditných facilit,

spĺňa uvedené podmienky, nemala by sa automaticky zmeniť klasifikácia ostatných expozícií voči dlžníkovi do stavu zlyhania. Inštitúcie však môžu klasifikovať tieto iné expozície ako expozície v stave zlyhania na základe iných úvah o pravdepodobnosti neplatenia, ako sa podrobnejšie stanovuje v odsekoch 92 až 94.

91. To isté pravidlo by sa malo vzťahovať na dlžníkov posudzovaných podľa štandardizovaného prístupu, ak niektoré expozície voči dlžníkovi spĺňajú požiadavky článku 123 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, zatiaľ čo iné expozície voči rovnakému dlžníkovi sú vo forme zabezpečenia, a preto sa nekvalifikujú ako retailové. Ak expozícia vo forme zabezpečenia spĺňa niektorú z podmienok alebo obe podmienky článku 178 ods. 1 písm. a) alebo b) nariadenia (EÚ) č. 575/2013, všetky expozície voči danému dlžníkovi by sa mali považovať za expozície v stave zlyhania. V prípade, že expozícia, ktorá spĺňa požiadavky článku 123 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, spĺňa uvedené podmienky a inštitúcia uplatňuje vymedzenie zlyhania na úrovni individuálnych kreditných facilít, nemala by sa automaticky zmeniť klasifikácia ostatných expozícií voči dlžníkovi do stavu zlyhania. Inštitúcie však môžu klasifikovať tieto iné expozície ako expozície v stave zlyhania na základe iných úvah o pravdepodobnosti neplatenia, ako sa podrobnejšie stanovuje v odsekoch 92 až 94.

Uplatňovanie vymedzenia zlyhania pre retailové expozície na úrovni facilít

92. Ak sa v súlade s článkom 178 ods. 1 podods. 2 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 vymedzenie zlyhania uplatňovalo na úrovni individuálnych kreditných facilít so zreteľom na retailové expozície, inštitúcie by nemali automaticky považovať rôzne expozície voči rovnakému dlžníkovi za expozície, ktoré zlyhali v rovnakom čase. Inštitúcie by však aj tak mali zohľadniť, že niektoré náznaky pravdepodobnosti neplatenia súvisia so situáciou dlžníka, nie so stavom konkrétnej expozície. Týka sa to najmä náznakov pravdepodobnosti neplatenia súvisiacich s konkurzom dlžníka, ako je stanovené v článku 178 ods. 3 písm. e) a f) nariadenia (EÚ) č. 575/2013. Ak sa vyskytne takýto náznak zlyhania, inštitúcie by mali posudzovať všetky expozície voči rovnakému dlžníkovi za expozície v stave zlyhania bez ohľadu na úroveň uplatňovania vymedzenia zlyhania.
93. Inštitúcie by mali zvážiť aj iné náznaky pravdepodobnosti neplatenia a v súlade so svojimi internými politikami a postupmi spresniť, ktoré náznaky pravdepodobnosti neplatenia zohľadňujú celkovú situáciu dlžníka, nie situáciu expozície. Ak sa vyskytnú takéto iné náznaky pravdepodobnosti neplatenia, všetky expozície voči dlžníkovi by sa mali považovať za expozície v stave zlyhania bez ohľadu na úroveň uplatňovania vymedzenia zlyhania.
94. Okrem toho, ak je v stave zlyhania významná časť expozícií voči dlžníkovi, inštitúcie môžu považovať za nepravdepodobné, že ostatné záväzky tohto dlžníka budú uhradené v celom rozsahu bez uchýlenia sa ku krokom, ako je realizácia zabezpečenia, a môžu ich takisto považovať za expozície v stave zlyhania.

Uplatňovanie vymedzenia zlyhania pre retailové expozície na úrovni dlžníka

95. Uplatnenie vymedzenia zlyhania na retailové expozície na úrovni dlžníka znamená, že ak akýkoľvek kreditný záväzok dlžníka spĺňa podmienky článku 178 ods. 1 písmena a) alebo b), alebo oboch nariadenia (EÚ) č 575/2013, všetky expozície voči tomuto dlžníkovi by sa mali považovať za expozície v stave zlyhania. Inštitúcie, ktoré sa rozhodnú uplatňovať vymedzenie zlyhania pre retailové expozície na úrovni dlžníka, sú povinné stanoviť podrobné pravidlá pre zaobchádzanie so spoločnými kreditnými záväzkami a nákazou zlyhania medzi expozíciami vo svojich interných politikách a postupoch.
96. Inštitúcie by mali považovať spoločný kreditný záväzok za expozíciu voči dvom alebo viacerým dlžníkom, ktorí sú rovnako zodpovední za splatenie kreditného záväzku. Tento pojem sa nevzťahuje na kreditný záväzok individuálneho dlžníka zabezpečený inou fyzickou osobou alebo subjektom vo forme záruky alebo iného zabezpečenia.
97. Ak sú splnené podmienky článku 178 ods. 1 písmena a) alebo b), alebo oboch nariadenia (EÚ) č. 575/2013 so zreteľom na spoločný kreditný záväzok dvoch alebo viacerých dlžníkov, inštitúcie sú povinné považovať všetky ostatné spoločné kreditné záväzky rovnakého súboru dlžníkov a všetky individuálne expozície voči týmto dlžníkom za expozície v stave zlyhania, pokiaľ nemôžu odôvodniť, že uznanie zlyhania jednotlivých expozícií nie je primerané, pretože sa uplatňuje aspoň jedna z týchto podmienok:
- (a) oneskorenie splácania spoločného kreditného záväzku je výsledkom sporu medzi individuálnymi dlžníkmi zúčastňujúcimi sa na spoločnom kreditnom záväzku, ktorý bol podaný na súd alebo do iného formálneho konania vykonávaného špecializovaným externým orgánom, ktorého výsledkom je záväzné rozhodnutie v súlade s príslušným právnym rámcom v príslušnej jurisdikcii a neexistujú obavy týkajúce sa finančnej situácie individuálnych dlžníkov,
 - (b) spoločný kreditný záväzok je nevýznamnou časťou celkových záväzkov individuálneho dlžníka.
98. Zlyhanie spoločného kreditného záväzku by nemalo zapríčiniť zlyhanie iných spoločných kreditných záväzkov individuálnych dlžníkov s inými fyzickými osobami alebo subjektmi, ktoré nie sú zapojené do kreditného záväzku, ktorý pôvodne zlyhal. Inštitúcie by však mali posúdiť, či zlyhanie konkrétneho spoločného kreditného záväzku predstavuje náznak pravdepodobnosti neplatenia so zreteľom na iné spoločné kreditné záväzky.
99. Ak sú splnené podmienky článku 178 ods. 1 písmena a) alebo b), alebo oboch nariadenia (EÚ) č. 575/2013 so zreteľom na kreditný záväzok individuálneho dlžníka, účinok náказы tohto zlyhania by sa nemal automaticky rozšíriť na žiadne spoločné kreditné záväzky uvedeného dlžníka. Inštitúcie by však aj tak mali posúdiť spoločné kreditné záväzky so zreteľom na možné náznaky pravdepodobnosti neplatenia v súvislosti so zlyhaním jedného z dlžníkov. V každom

prípade platí, že ak všetci individuálni dlžníci sú v stave zlyhania, ich spoločný kreditný záväzok by sa mal automaticky takisto považovať za záväzok v stave zlyhania.

100. Inštitúcie by mali na základe analýzy príslušných právnych ustanovení v jurisdikcii určiť a zabezpečiť vo svojich interných politikách a postupoch identifikovanie dlžníkov, ktorí sú právne plne zodpovední za určité záväzky spoločne a nerozdielne s inými dlžníkmi, preto sú plne zodpovední za celú sumu uvedených záväzkov, ale s vylúčením kreditných záväzkov individuálneho dlžníka zabezpečených inou fyzickou osobou alebo subjektom vo forme záruky alebo iného zabezpečenia. Typickým príkladom by bol zosobášený pár, ak sa na základe osobitných právnych ustanovení uplatňujúcich sa v príslušnej jurisdikcii neuplatňuje rozdelenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (majetok vo výlučnom vlastníctve jedného z manželov). V prípade úplnej vzájomnej zodpovednosti za všetky záväzky by sa malo zlyhanie jedného z týchto dlžníkov považovať za náznak možnej pravdepodobnosti neplatenia druhého dlžníka, a preto by inštitúcie mali posúdiť, či by sa individuálne a spoločné kreditné záväzky týchto dlžníkov mali považovať za záväzky v stave zlyhania. Ak jeden zo spoločných a nerozdielných dlžníkov, ktorí sú právne plne zodpovední za všetky záväzky, má spoločný kreditný záväzok s iným klientom, inštitúcia by mala posúdiť, či sa náznaky pravdepodobnosti neplatenia vyskytujú aj v prípade spoločných kreditných záväzkov s inými tretími stranami.
101. Inštitúcie by takisto mali analyzovať formy právnických osôb v príslušných jurisdikciách a rozsah zodpovednosti vlastníkov, spoločníkov, podielnikov alebo riaditeľov za záväzky spoločnosti v závislosti od právnej formy subjektu. Ak je fyzická osoba plne zodpovedná za záväzky spoločnosti, výsledkom zlyhania danej spoločnosti by malo byť to, že táto fyzická osoba bude považovaná takisto za osobu, ktorá zlyhala. Ak takáto úplná zodpovednosť za záväzky spoločnosti neexistuje, vlastníci, spoločníci, významní podielníci spoločnosti, ktorá je v stave zlyhania, by mali byť posúdení inštitúciou so zreteľom na možné náznaky pravdepodobnosti neplatenia, pokiaľ ide o ich jednotlivé záväzky.
102. Okrem toho, v osobitnom prípade individuálneho podnikateľa, v prípade ktorého fyzická osoba neobmedzene ručí za súkromné, ako aj obchodné záväzky súkromným, ako aj obchodným majetkom, by zlyhanie ktoréhokoľvek zo súkromných alebo obchodných záväzkov malo zapríčiniť, že všetky súkromné a obchodné záväzky tejto fyzickej osoby by sa mali takisto považovať za záväzky v stave zlyhania.
103. Ak sa vymedzenie zlyhania uplatňuje na úrovni dlžníka pre retailové expozície, prah významnosti by sa mal takisto uplatňovať na úrovni dlžníka. Inštitúcie by mali vo svojich interných politikách a postupoch jasne stanoviť posudzovanie spoločných kreditných záväzkov v uplatňovaní prahu významnosti.
104. Spoločný dlžník, t. j. osobitný súbor individuálnych dlžníkov, ktorí majú spoločný záväzok voči inštitúcii, sa posudzuje ako dlžník odlišný od každého z individuálnych dlžníkov. V prípade, že dôjde k omeškaniu platby spoločného kreditného záväzku, významnosť tohto omeškania by sa mala posúdiť uplatnením prahu významnosti uvedeného v článku 178 ods. 2 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 na všetky spoločné kreditné záväzky poskytnuté tomuto

konkrétne súboru dlžníkov. Na tento účel by sa nemali zohľadňovať jednotlivé expozície voči dlžníkom zúčastňujúcim sa spoločného kreditného záväzku ani iným čiastkovým súborom týchto dlžníkov. Ak však bol prekročený prah významnosti pre spoločného dlžníka vypočítaný týmto spôsobom, všetky spoločné kreditné záväzky tohto súboru dlžníkov a všetky jednotlivé expozície voči dlžníkom zúčastňujúcim sa spoločného kreditného záväzku by sa mali považovať za expozície v stave zlyhania, pokiaľ nie je splnená niektorá z podmienok stanovených v odseku 97.

105. Ak dôjde k oneskoreniu platby jednotlivého kreditného záväzku, významnosť tohto oneskorenia by sa mala posúdiť s uplatnením prahu významnosti uvedeným v článku 178 ods. 2 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 na všetky jednotlivé kreditné záväzky tohto dlžníka bez zohľadnenia akýchkoľvek spojených kreditných záväzkov uvedeného dlžníka s inými fyzickými osobami alebo subjektmi. Ak je prekročený prah významnosti vypočítaný týmto spôsobom, všetky jednotlivé expozície voči tomuto dlžníkovi by sa mali považovať za expozície v stave zlyhania.

10. Dokumentácia, interné politiky a postupy riadenia rizík

Včasná identifikácia zlyhania

106. Inštitúcie by mali mať účinné postupy, ktoré im umožňujú získať príslušné informácie na identifikáciu zlyhaní včas a na nasmerovanie príslušných informácií v čo najkratšom čase a, ak je to možné, automaticky, zamestnancom zodpovedným za prijímanie úverových rozhodnutí, a to konkrétnejšie:

- (a) ak uplatňujú automatické postupy, ako napríklad počítanie dní po dni splatnosti, identifikácia náznakov zlyhania by sa mala vykonávať na dennom základe,
- (b) ak uplatňujú manuálne postupy, ako je kontrola externých zdrojov a databáz, analýza kontrolných zoznamov, analýza zoznamov expozícií s odloženou splatnosťou, identifikácia SCRA, informácie by mali byť aktualizované tak často, aby sa zaručovala včasná identifikácia zlyhania.

107. Inštitúcie by mali pravidelne overovať, či sú všetky problémové expozície s odloženou splatnosťou klasifikované ako expozície v stave zlyhania a podliehajú núdzovej reštrukturalizácii. Inštitúcie by takisto mali pravidelne analyzovať výkonné expozície s odloženou splatnosťou s cieľom určiť, či niektorá z nich spĺňa náznaky pravdepodobnosti neplatenia, ktoré sú stanovené v článku 178 ods. 3 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a v odsekoch 49 až 55.

108. Kontrolnými mechanizmami by sa malo zabezpečiť, aby sa príslušné informácie používali v procese identifikácie zlyhania ihneď po ich získaní. Všetky expozície voči dlžníkovi v stave zlyhania alebo všetky príslušné expozície v prípade uplatňovania definície zlyhania na úrovni facilít alebo pre retailové expozície by mali byť označené ako expozície v stave zlyhania vo všetkých IT systémoch bez zbytočného odkladu. Ak dochádza v zaznamenávaní zlyhania k omeškaniam, tieto omeškania by nemali viesť k chybám alebo nejednotnostiam v riadení rizík, vykazovaní rizík, vo výpočte požiadaviek na vlastné zdroje alebo v používaní údajov v kvantifikácii rizika. Najmä by sa malo zabezpečiť, aby číselné údaje interného a externého výkazníctva zohľadňovali situáciu, v ktorej sú správne klasifikované všetky expozície.

Dokumentácia

109. Inštitúcie by mali zaznamenávať svoje politiky týkajúce sa vymedzenia zlyhania vrátane všetkých spúšťacích faktorov identifikácie zlyhania a výstupné kritériá, ako aj jasnú identifikáciu rozsahu uplatňovania vymedzenia zlyhania a konkrétnejšie by mali:

- (a) zaznamenať fungovanie všetkých náznakov zlyhania,
- (b) zaznamenať fungovanie kritérií na zmenu klasifikácie dlžníka v stave zlyhania na stav nezlyhania,
- (c) viesť aktualizovaný register všetkých vymedzení zlyhania.

110. Na účel písmena a) odseku 109 by inštitúcie mali zaznamenať uplatňovanie vymedzenia zlyhania podrobne so zahrnutím fungovania všetkých náznakov zlyhania vrátane procesu, zdrojov informácií a zodpovednosti za identifikáciu konkrétnych náznakov zlyhania.

111. Na účely písmena b) odseku 109 by inštitúcie mali zaznamenať fungovanie kritérií zmeny klasifikácie dlžníka v stave zlyhania na stav nezlyhania vrátane postupov, zdrojov informácií a zodpovednosti pridelenej príslušným pracovníkom.

112. Na účely odsekov 110 a 111 by dokumentácia mala zahŕňať opis všetkých automatických mechanizmov a manuálnych postupov a v prípade, že sa kvalitatívne náznaky zlyhania alebo kritériá vrátenia do stavu nezlyhania uplatňujú manuálne, opis by mal byť dostatočne podrobný, aby zjednodušil spoločné chápanie a jednotné uplatňovanie zo strany všetkých zodpovedných pracovníkov.

113. Na účely písmena c) odseku 109 by inštitúcie mali viesť aktualizovaný register všetkých súčasných a minulých verzií vymedzenia zlyhania aspoň počnúc dátumom uplatňovania týchto usmernení. Register by mal obsahovať aspoň tieto informácie:

- (a) rozsah uplatňovania vymedzenia zlyhania, ak sa v rámci inštitúcie, materskej spoločnosti alebo ktorejkoľvek z jej dcérskych spoločností používa viac ako jedno vymedzenie zlyhania,

- (b) orgán schvaľujúci vymedzenie alebo vymedzenia zlyhania a dátum schválenia každého z týchto vymedzení zlyhania,
- (c) dátum vykonania každého vymedzenia zlyhania,
- (d) stručný opis všetkých zmien vykonaných v porovnaní s minulou verziou,
- (e) v prípade inštitúcií, ktoré majú povolenie používať IRB prístup, pridelená kategória zmeny, dátum predloženia príslušným orgánom a prípadne dátum schválenia príslušnými orgánmi.

Požiadavky interného riadenia pre inštitúcie uplatňujúce IRB prístup

114. Inštitúcie, ktoré používajú IRB prístup, sú povinné prijať primerané mechanizmy a postupy na zabezpečenie toho, aby sa vymedzenie zlyhania vykonávalo a používalo správnym spôsobom, a sú povinné zabezpečiť najmä, že:

- (a) vymedzenie zlyhania a rozsah jeho uplatňovania musia byť schválené riadiacim orgánom alebo výborom ním povereným a vrcholovým manažmentom v súlade s článkom 189 ods. 1 (EÚ) č. 575/2013,
- (b) vymedzenie zlyhania sa používa jednotne na účel výpočtu požiadaviek na vlastné zdroje a plní zmysluplnú úlohu v interných postupoch riadenia rizík tým, že sa používa aspoň v oblasti monitorovania expozícií a v internom výkazníctve pre vrcholový manažment a riadiaci orgán,
- (c) útvar interného auditu alebo iný porovnateľný nezávislý útvar auditu pravidelne preskúma odolnosť a účinnosť postupu, ktorý používa inštitúcia na identifikáciu zlyhania, s osobitným zohľadnením včasnosti identifikácie zlyhania, ako sa uvádza v odsekoch 106 až 108, a zabezpečí, aby závery preskúmania interným auditom a príslušné odporúčania, ako aj opatrenia prijaté na nápravu zistených nedostatkov boli oznámené priamo riadiacemu orgánu alebo ním poverenému výboru.